

Rotterdamsche Natuurhistorische Club.

Vergadering 19 November 1907.

De heer De Koning deelt mede, welke Diatomaceën hij heeft waargenomen in het Maaswater, tijdens den hoogen stand van 11 November, en vestigt in het bijzonder de aandacht op *Coscinodiscus subtilis* (een zoetwater-variëteit van een marine diatomacee) en een vijftal marine vormen: een *Triceratium spec.*, een *Coscinodiscus spec.*, een *Actinocyclus spec.* en twee *Biddulphia*-vormen.

De heer Van den Houten vertoont verschillende *Epipactis*-soorten.

De heer Buis geeft rond een *assymetrisch* ex. van *Vanessa antiopa*, uit een pop, gevonden te Nunspeet.

De heer Haverhorst bespreekt aan de hand eener collectie Lepidoptera, het geslacht *Catocala*, in het bijzonder met het oog op de groote ontwikkeling aan soorten en variëteiten, welke dit geslacht in het neo-arctisch gebied heeft verkregen.

De heer Lindemans brengt een aantal *vinders uit Trinidad* ter tafel, uit welke merkwaardige collectie bijzondere vermelding verdienen: *Protoparce albipalpa* Walker ♂ en ♀, *Protoparce lefeburei* Guerin en *Madozyx oclus* Cramer, welke nog niet van de West-Indische eilanden vermeld waren. De rups der laatste soort is zeer eigenaardig, gelijkt in uiterlijk meer op de rups eener *Catocala* dan op die eener *Sphingide*. De jonge rupsen hebben een langen, dunnen hoorn, welke vervangen wordt door een korten kegel, wanneer zij volwassen zijn. De pop is in een spinsel bevestigd aan de stengels der voedselplant. De rups gebruikt in rust de twee paar voorpooten niet, doch kromt het lichaam als de rupsen der Geometriden. *Lirimiris lignitecta* Walker, zeer zeldzaam, was niet van Trinidad bekend. De type in het National Museum zonder vindplaats door Walker in 1865 beschreven; later door Druce vermeld (1889) van Trapa in Tabasco (Mexico) in de Ann. & Mag. Nat. History als *Tifana argentifera* *Antachara superba* Druce, slechts twee ♂ van Ecuador en één ♀ van Costa Rica bekend: *Idalus daves* Druce, alleen van Costa Rica bekend.

De heer Dr. Büttikofer doet mededeelingen over zijn reis in het *Yellowstone Park* in September l.l. na afloop van het intern. Zoölog. congres te Boston. (Zie blz. 12).

Vergadering 17 December 1907.

De heer Dr. Büttikofer doet het verdere gedeelte van zijn reisverhaal, waarna de heer A. J. Zöllner vertoont 8 ex. van *Anomala aenea*. Het type heeft kop en halsschild groen, met stroogele dekschilden. Meest is het halsschild geelgerand. Bij andere ex. is het halsschild bronskleurig. Een ex. (Rotterdam) had de dekschilden groen als het halsschild en een ander ex. uit Oosterhout een groen halsschild met blauwe dekschilden. Verder vertoonde spr. een zeer klein ex. en een zwartachtig ex. van *Phyllopertha horticola*.

De heer Haverhorst bespreekt de vraag, of en to! hoever het repareren van vinders in een collectie mag geschieden, en licht zijn meening met enkele gerepareerde vinders toe.

De heer v. d. Houten geeft een eigenaardige gal, benevens *Plantago*-afwijkingen rond.

De heer Dr. Wouterlood stelt ter bezichtiging een door hem vervaardigde horizontale doorsnede van een olifantskies.

De heer J. G. Zöllner geeft een mooie serie van *Vanessa Urticae* rond.

De heer Lindemans brengt een uitgebreide collectie *Catocala's* uit Iowa (Ver. Staten) ter tafel.

De heer Jansen bespreekt *Andropogon Sorghum* en *Andr. halepense*, benevens eenige vormen van *Juncus lamprocarpus*.

De heer Wachter wijst aan de hand van typische ex. op het verschil tusschen *Trifolium campestre*, *Trif. minus* en *Medicago Lupulina*.

W. H. WACHTER, *Secr.*

Broeden van kanarievogels.

Dikwijls heb ik gehoord en ook gelezen, dat men bij het broeden van kanarievogels nog al groote zorg in acht heeft te nemen wat betreft een rustige plaats en een donker hoekje.

Ik heb echter een broedpartij waargenomen, die dan voorzeker erg primitief is geweest en toch betrekkelijk goede uitkomsten heeft opgeleverd.

Er stond op een kast een kooi waarin vier nestjes geplaatst waren en verder de kooi, niet door gordijnen afgesloten.

Nu plaatste men, zoowat tegen Mei, in die kooi een man en vijfjeskanaries. Van deze heb ik drie broedsels waargenomen en wel: het eerste broedsel gaf vier eieren waarvan er één uitkwam; het tweede broedsel vier eieren die allen uitkwamen en het derde broedsel 5 eieren, waarvan er drie zijn uitgekomen. Er zijn daarna nog meer broedsels geweest, doch die heb ik niet kunnen waarnemen.

Nu heeft men, terwijl het vijfje zat te broeden, het mannetje niet verwijderd; ook niet toen de eieren uit waren gekomen. Bij een vraag aan den persoon, van wien de vogels waren, hoe het met de jongen ging, kreeg ik ten antwoord, dat er verscheiden waren dood gegaan. Waardoor nu deze sterfte ontstaan is, kan ik niet beoordeelen. Ik heb hier slechts een waarneming weergegeven.

Kan een der lezers mij daaromtrent opheldering verschaffen, dan zal mij dit zeer aangenaam zijn.

Oisterwijk.

O. BLAUW.

De Vogelstand.

Den toestand der hier broedende roofvogelsoorten is in de ruim dertig jaren dat ik mijn aandacht op de ornithologie eenigzins gevestigd heb, geheel onveranderd gebleven. Er broeden n.l. de bruinkop kiekendief, de blauwe en aschgrauwe kiekendief, de torenvalk en enkele malen de boomvalk. Wat aangaat de watervogels, dat is zeer sterk afgenomen, één soort n.l. de grutto is in mijn tijd voor den eersten keer waargenomen en is nu vrij algemeen. Kemphanen, tureluurs, wulpen, witgatjes en Kieviten is maar een enkel broedend paar meer; en al deze soorten waren een 25 jaren geleden in groot aantal, zelfs de plevier is er volstrekt niet meer. Ik moet deze vermindering toeschrijven aan den spoedigen afvoer van water door het recht maken der beide rivieren en het aanleggen van vloeiden van vroegere broekgronden, er is geen broedplaats meer en ook te weinig voedsel.

Valkenswaard.

K. TH. MOLLEN.

Nest van den Goudvink.

Het artikel »Nest van den Bloedvink«, voorkomende op pag. 139, afl. 7, van den vorigen jaargang, geeft mij aanleiding de aandacht van belangstellende lezers er eens op te vestigen, dat niet alleen Brehm, maar o.a. ook Thienemann in zijn »Fortpflanzungsgeschichte der gesammten Vögel« (1845—54), een werk dat nog voor *nidologie* een der beste is, het voorkomen van dierenhaar en wol in de nesten van den Goudvink vermeldt.

In Neder-Oostenrijk heeft men zelfs een bijzonderen naam gegeven, n.l. »Rossgimpel«, aan die Goudvinken, welke hun hun nesten deels uit paardehaar maken. (Ornis, 1885, pag. 479). Dat in het algemeen de vogelindividuen, wat hun keuze van nestmateriaal betreft zich naar omstandigheden schikken, is velen uwer, evenals mij, uit ervaring wel bekend.

Wageningen

A. A. VAN PELT LECHNER.